

Milí studenti, vážení profesori,

právě čtete již třetí číslo TGM Times v novém školním roce.

Náš časopis prošel drobnou reformou. V tomto vydání se můžete těšit na dvě zcela nové rubriky – sport a hudba. Memes jsme udělali vtipnějšími a poprvé v historii jsme našemu časopisu dali závěr. Vyzpovídali jsme naše bažanty. Účastníci Erasmu nám prozradili, jak to chodí na výměnných pobytech.

Čas kvapí a je třeba také pomalu přemýšlet nad vánočními dárky. Pro ty, kteří ještě tápou, máme připravených několik zajímavých tipů, jak nebo čím obdarovat své blízké.

Přejeme příjemné čtení.

JAKUB VANĚČEK, 4. B

NA CO SE MŮŽETE V TOMTO ČÍSLE TĚŠIT?

02 Safe our blue planet

04 Sportovní novinky

05 Katowice vs. čeští studenti

06 Vánoce, Vánoce přicházejí
aneb tipy na dárky

08 Na slovíčko s bažanty vol. 2

09 Měsíční pobyt v Německu

10 Anketa

12 Right now

14 Halloween report

14 Rozloučení

15 Piškvorky

16 Něco pro zasmání

Save our blue planet

V říjnu se na naší škole uskutečnil projekt Save Our Blue Planet, kterého se zúčastnili Češi, Španělé, Turci a Slováci. S několika z nich jsme si promluvili, bychom vám přiblížili průběh celé akce.

ČEŠI

JAN RYŠKA, PEPA STANĚK, ELIŠKA ŠTĚPÁNOVÁ

Jaké to bylo s tvým výměnným studentem?

H: Bylo to překvapivě perfektní, náramně jsme si sedli.

P: Eh... Upřímně, nebylo to vůbec kladné hodnocení. Zajímavá zkušenost, ne vždy člověk narazí na někoho, s kým si sedne. Bohužel můj výměnný student nebyl jeden z těch nejlepších, ale v životě se setkáme s hodně lidma, se kterými nebudeme vycházet, a tím pádem se s nimi musíme naučit vycházet. Takže to můžeme brát na druhou stranu jako dobrou zkušenost, i když ten pobyt s ním nebyl jeden z nejlepších.

E: Občas to bylo trochu stresující, ale užily jsme si to.

Jaký byl rozdíl mezi návštěvou Turecka a Česka?

E: Bylo to hodně jiné, v Turecku jsme měli více volného času a chodili jsme spíš po památkách. Tady to bylo hodně zaměřené na téma projektu.

Těšíš se na Slovensko?

H: Určitě, těším se moc.

P: Já budu mít těsně před maturitou, takže ještě uvidím, jestli tam pojedu, ale těším se, protože mi někdo jiný nabídl, že u něj můžu být. Takže bych nemusel být u toho daného hosta, protože ten bude nejspíš z tohoto projektu vyhozen...

Co jste obvykle dělali po programu?

H: Většinou to byly neobvyklé aktivity, například sledování Netflixu a různých "pohádek" jako je Tom a Jerry nebo jiných seriálů. Většinou to bylo ve slovenštině, díky výzvě, kterou jsme si stanovili na začátku našeho výměnného pobytu. A to, že já se musím naučit slovensky a ona české měsíce. Proto to bylo jednou česky a jednou slovensky. Jinak jsme trávili večer na bowlingu nebo v restauraci.

E: Vždycky jsme si doma trochu odpočinuly a pak jsme večer šly ven s dalšíma lidma z projektu.

P: S klukama a holkama jsme se vždycky snažili dělat společný program, takže jsme tak dlouho sami nebyli. Většinou, když jsme byli doma, chtěl, ať mu zapnu počítač, a hrál na mém počítači. Nějak nechtěl nic jiného dělat.

Jaké to bude vrátit se do školy?

H: Velmi náročné, a to především z hlediska množství testů a různých informací, které je třeba doplnit.

E: Bude to hrozný, ale bude se to muset nějak zvládnout. Už jsem měsíc ve škole a ještě jsem skoro nic nedělala, a to jsem v maturitním ročníku. Takže je asi čas vplout do toho šíleného písmenkového kolotoče.

P: Těžké, protože budeme psát hodně písemek, ale já to vždycky nějak zvládnu. Takže netěším se na to, ale nějak to půjde.

P. PROFESORKA MACUROVÁ

Jak jste si užila tento výměnný pobyt?

Bavilo mě to, ale zároveň bylo hodně práce, protože jsem musela ledacos nachystat a zorganizovat předem a potom ještě postupně každý den. Doorganizovat detaily.

Co bylo na celém projektu nejnáročnější?

Ta organizace jednotlivých dnů a taky jednotlivých částí dnů, aby do sebe zapadaly a abychom ten program měli i zábavný a taky naučný.

Proč byste studentům doporučila se takového projektu zúčastnit?

Kromě toho, že se naučí cizí jazyk, tak se taky naučí jiné věci, jako například mluvit před ostatními, pracovat na prezentacích a další věci s počítačem. A taky získají nové informace, které se nedozví normálně ve škole.

TURCI

Which part of this week did you enjoy the most?

Well, I enjoyed a lot of things here. I think I liked the hockey match and our first day at school. We did a lot of presentations and I really enjoyed them.

Is there anything that surprised you about this country?

It's pretty different from our country, like first of all there's more trees, that is the first thing that surprised me.

What do you think about the landfill we visited today?

It was really organized and I admire the people who work there.

Do you like our school?

I really really like it. It's kind of different from our school. You have so many things here. I like our school, but if you ask me, I would like to be here.

ŠPANĚLKA

What was it like to spend three weeks in Czech Republic?

I thought I'm going to be overwhelmed or stressed about it, but it honestly went by pretty fast and I was so comfortable. It were nice weeks.

What is the most weird thing about this school?

The schedule it's so confusing, like you don't have the same schedule every day, from one hour to another. You also have lunch at school which we don't have. Do it's different.

If you could be furniture, what would you be?

A window.

H: Why?

Because you can see a lot of things if you are a window, you can see the outside or the inside.

How does our language sounds to you?

Sometimes it feels like Chinese and another time I understand what you are saying. It's confusing. Like I don't understand the whole thing, but I know what's going on.

What did you expect from this visit before you came?

I didn't have many expectations, because I was so scared, that I could only be scared. I was like OMG I'm gonna be so bad. In the end it was not like that at all.

Are there any differences between our schools?

A lot actually. The way it's distributed, the classes, maybe the way of teaching. We don't have lockers, canine or keys to the school.

HANKA OPĚLOVÁ, 4. A

Sportovní novinky

Vzhledem k tomu, že na naší škole je spousta sportovců, ale taky lidí, kteří mají o sport velký zájem, jsem se rozhodl, že budu do novin přinášet informace (možná i zákulisní) ohledně dění ve sportu.

Začal bych u nejprestižnější hokejové soutěže, tedy u NHL. Tam má Česko hned několik zástupců. A nyní se podíváme, kterým českým hokejistům se povedl vstup do nového ročníku této zámořské soutěže.

David Pastrňák z týmu Boston Bruins prožívá velice vydařený vstup do nové sezóny. Většinu času na ledě stráví s dalším krajanem Davidem Krejčím. Oba získali za pouhé 4 odehrané zápasy celkem 13 kanadských bodů (5g + 8a celkově). Rád bych zmínil i Martina Nečase z týmu Caroliny Hurricanes. Ten má na svém kontě 5 kanadských bodů za 3 zápasy.

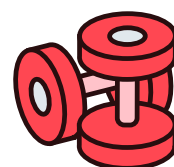
Naopak za očekáváním zůstává rodák z Frýdku-Místku Ondřej Palát, jenž by měl táhnout svůj nový tým New Jersey Devils. Ovšem zatím se do střelecké listiny během třech utkání zapsal pouze jednou.

Útočník Karim Benzema z Realu Madrid získal Zlatý míč pro nejlepšího fotbalistu světa. Čtyřiatřicetiletý Francouz vyhrál anketu poprvé a rovnou největším rozdílem v historii.

Nyní se přesuňme k tenisu. Tam moc pozitivních novinek nemám. Česká tenistka Petra Kvitová skončila na turnaji v Guadalajaře (Mexiko) ve druhém kole. S Biancou Andreescuovou z Kanady prohrála 6:3, 2:6, 0:6. Nedařilo se ani další českým zástupkyním. Karolína Plíšková vypadla v mexickém turnaji hned v kole prvním, stejně jako Barbora Krejčíková. Naopak v bojích o triumf pokračuje Marie Bouzková.

Český vzpěrač František Polák vybojoval dvě bronzové medaile na mistrovství Evropy v kategorii do 23 let. V albánském městě Durrës skončil jednadvacetiletý talent z Horní Suché třetí ve dvojboji a trhu ve váze do 61 kilogramů.

Poznámka redakce: Všechny aktuality jsou ke dni 19. 10. 2022.

Katowice vs. čeští studenti

Byli jste už někdy v Katowicích? Možná se to nezdá, ale je to velmi zajímavé město. Tuto skutečnost jsem já a moje třída 4. A měla možnost zjistit po dvou dnech strávených zde spolu s dvěma katowickými třídami.

Věděli jste například, že zde stojí NOSPR, sál s nejlepší akustikou v Polsku, vystavěný pro tamější národní filharmonii? Tato budova je známá nejen v Polsku, ale velmi dobře i po celém světě a patří k nejprestižnějším koncertním sálům v Evropě. Akustika zde je tak dokonalá, že ať sedíte od hudebníků jak daleko chcete, vystoupení uslyšíte stále stejně dobře. Možná si říkáte, že navštívit tento sál musí být hrozně drahé, ale lístky se dají koupit už od 40 zlotých.

Protože jsou Katowice v podstatě městem uhlí a hudby, nesměla nám uniknout ani Akademia Muzyczna. Na této hudební univerzitě se míchají historické i zcela novodobé prvky, což dodává celému pohledu jedinečnou atmosféru, která donutila nejednoho středoškoláka zasnít se o studiu zde. A taky tu mají dobré kuřecí řízky.

Samozřejmě nám nemohla ujít ani "tamní Stodolní" – ulica Mariacka. Prý nejznámější ulice v Polsku, ale tuto informaci nemám z důvěryhodných zdrojů, takže se rozhodněte sami, jestli jí chcete věřit. Nebo si to vygooglete. Přežili jsme i noc v hostelu v ne úplně bezpečné části města.

Další den jsme taky podstoupili orientační procházku (nemůžu říct běh, protože se nikomu nechtělo běhat). Po lehce neochotném rozdělení do dvojic Čech plus Polák jsme začali procházet malebnými uličkami Nikiszowca a snažili se najít objekty z kartičky s obrázky v reálném světě. I přes prvotní ostýchavost jsme si nakonec prohlídku městečka všichni užili, a někteří se dokonce stihli i stavit na horkou čokoládu.

Vůbec jsem se ale zatím nezmínila o tom, proč jsme do Polska vůbec jeli. Tento krátký výlet jsme podstoupili díky panu profesorovi Bjolkovi z důvodu fyzikálního zkoumání zvuku, hluků a hudby. Celý program jsme absolvovali s třídou architektů a třídou se zaměřením biologie a chemie. Navštívili jsme přednášky a spoustu výkladů týkajících se města. Myslím, že za celou třídu můžu prohlásit, že to byl neobyčejný zážitek a že na Katowice jen tak nezapomeneme. A teď už se jen můžeme těšit, až Poláci přijedou na dva dny sem k nám.

LARA MACUROVÁ, 4. A

Vánoce, Vánoce přicházejí

aneb

Tipy na dárky

Přestože jsme teprve nedávno sundali halloweenské kostýmy a Pumpkin Spice Latte je stále nejžádanější objednávkou ve všech Starbucks, čas Vánoc se pomalu, ale jistě blíží. Pro ty z vás, kteří máte dárky rádi vyřešené včas a týden před Štědrým dnem raději věnujete pohádkám než maratonu po Karolině, jsem si připravila pár tipů.

Společenské hry

V tuto chvíli úplně nemluvíme o Dominu nebo Člověče, nezlob se (i když i ty samozřejmě dokáží zabavit při dlouhém zimním večeru), ale mám na mysli třeba karetní hru We Are Not Really Strangers. Tato hra klade otázky, díky kterým můžete lépe poznat svoje kamarády, partnery, rodiče nebo třeba i sami sebe. Další karetní hry, které můžete znát z TikToku, jako například Cards Against Humanity nebo What Do You Meme, vám taky zaručí zábavu a pro dárek kamarádovi jsou podle mě jako stvořené.

Klasika s přidanou hodnotou

Dát někomu na Vánoce oblečení nemusí nutně znamenat koupit první kýčovitě tričko v New Yorkeru. Díky stránkám jako třeba shirttunning.cz nebo shirtinator.cz jednoduše vytvoříte dárek s vlastním designem nebo z vlastních fotek.

<student friendly tip> Fotky jsou ostatně skvělý dárek samy o sobě. V kterémkoli DMku nebo Fotolabu vám je vyvolají za pár korun a můžete z nich třeba vyrobit album společných vzpomínek.

Za kulturou

Lístky na jakoukoli kulturní akci jsou taková jistota. (Já osobně mám v plánu obdarovat celou rodinu lístky do divadla - divadla mají často před Vánoci různé rodinné slevy a akce). Ať už na koncert nebo na hokej, vstupenky podle mě nikdy nebudou krokem vedle.

Jé, ponožky

Možná se ponožky můžou zdát jako vánoční dárek stejně neoriginální jako používání hlášky "Jé, ponožky", ale za mě není ponožek nikdy dost. Navíc s výběrem, který nabízí firmy jako Dedoles nebo Fusakle určitě vyberete design pro kohokoliv.

Poukázky

Tohle je taková poslední záchrana, která ovšem může udělat velkou radost. Vouchery dneska seženete opravdu na cokoli - od adrenalinových zážitků přes poukázky do knihkupectví až po předplatné Netflixu. Zkrátka, stačí se jen zamyslet nad tím, co má daný člověk rád.

<student friendly tip> Pokud máš prázdnou kapsu, můžeš vyrobit poukázky na služby, které můžeš sám nabídnout, jako třeba "společný maraton Harryho Pottera", "umyju okna", "snídaně do postele" apod.

Ať už se mými tipy inspirujete nebo ne, myslete na to, že to nejcennější, co můžete věnovat, je váš čas a že velká mašle zachrání každý křivě zabalený dárek.

Tak šťastné a veselé!

ROZÁLIE KUBĚNOVÁ, 6. A

Na slovíčko s bažanty

vol. 2

Vzhledem k tomu, že na rozhovor s bažanty se spousta lidí těší a je to taková novinová klasika, rozhodli jsme se tento rok udělat dokonce pokračování! Naši prváci jsou na gymplu už delší dobu. Snad vidí vše už více realisticky, tak co si myslí o této škole teď? Na tyto trochu neseriózní otázky se jich zeptali maturanti. Tak snad vám tento článek zažene dlouho chvíli

Jaká je vaše vysněná univerzita?

Studentka 1. A: Nevím, nemám vysněnou univerzitu.

Student 1. B: Nevím, jsem tady proto, abych to zjistil.

Studentka 1. B: Vůbec netuším, ale asi zdravotní zaměření.

Kdybyste si mohli vybrat mezi večeri s vašim nejoblíbenějším zpěvákem nebo záchranou svého nejlepšího kamaráda, co byste si vybrali?

Studentka 1. A: Zachránila bych svou kamarádku.

Student 1. B: Určitě bych si vybral kamaráda.

Studentka 1. B: Tak samozřejmě kamaráda.

Kdybyste mohli jít s nějakým učitelem na pivo, se kterým by to bylo?

Student 1. B: Já bych šel s Pánkem, vypadá, že by s ním byla sranda.

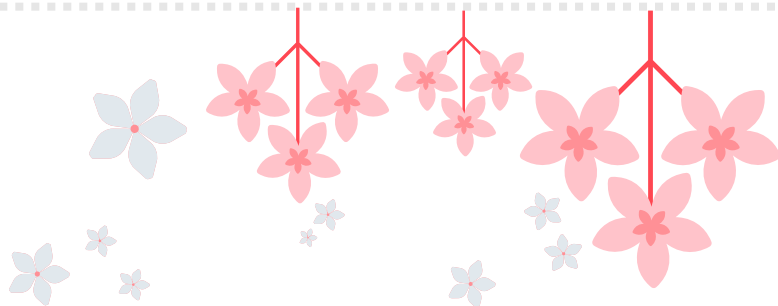
Studentka 1. B: Já bych šla s paní Hermanovou.

Co si myslíte o školní jídelně, jak vám tam chutná?

Studenti 1. B: My jsme chodili na základku tady, takže jídelnu známe. Hlavně dobré místo, kde se jí.

Student 1. A: Chodím do školní jídelny a je to blivajz.

Studentka 1. A: Jak co.

Jak vnímáte maturitní ročníky?

Studentka 1. B: Štve mě, jak sedí na těch křesílkách.

Student 1. B: Nijak mě to neovlivňuje.

Student 1. A: No, jsou prostě starší.

Studentka 1. B: Na adaptačním kurzu nás měli maturanti a působili na mě strašně mile, dost se znali navzájem.

Jaký nejlepší tahák jste kdy použili?

Student 1. B: Jo, já jsem si jednou nechal svůj sešit se slovíčkama na zemi před svou lavicí a všechno jsem z toho opsal.

Studentka 1. B: Já nepoužívám taháky.

Student 1. A: Jednou jsme nalepili na zdi v zeměpise papíry, protože tam byly mapy, a nešlo to vůbec vidět. Tak to byl nejlepší tahák.

Studentka 1. A: Jednou jsem to měla na kapesníku, to je hodně nenápadné.

Co vám chybí na této škole?

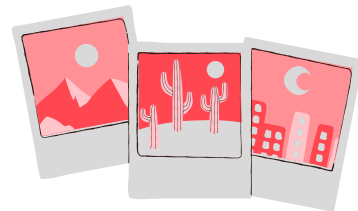
Studentka 1. A: Mohl by tu být bazén. A chybí mi staří spolužáci.

Student 1. A: Mně taky chybí spolužáci, ale myslím, že je tady lepší kolektiv.

JAKUB VANĚČEK, 4. B
VOJTA BLAŽEK, 6. A

Měsíční pobyt v Německu

Nám – pěti žačkám ze 4. A – bylo umožněno studovat tři týdny na německé škole ve Friedlandu. První týden, ještě před studiem, jsme s dalšími lidmi z našeho a zdejšího gymnázia procestovali okolí Friedlandu. Tato zkušenost byla zábavná a zajímavá, ale pravé dobrodružství začalo až tehdy, kdy jsme tu zůstaly samy. Bez spolužáků a učitelů. Jen nás pět. Jak už jsem několikrát zmínila, studovaly jsme na friedlandském gymnáziu. Dvě z nás bydlely v Kreckowě, dvě v Liepenu a posední zůstala ve Friedlandu. Všechna tato městečka se nachází ve spolkové zemi Mecklenburg-Vorpommern, což je na severu u Baltského moře. Čekaly bychom proto chladné počasí a deště, ale toto očekávání se naplnilo pouze první dva týdny. Zbytek pobytu bylo docela teplo, dokonce víc, než v Česku. Ty z nás, které nebydlely ve Friedlandu, se nacházely tak trochu uprostřed ničeho. Vesničky tady jsou totiž daleko od sebe – vesnička, louky, pole, pole, pole, pole, louky, louky s krávy, vesnička. Spousta lidí je tu zaměstnána v zemědělství, což mnohým z nich vynáší dost peněz (dvě z nás bydlely ve vile). Ve vesničkách jsou často komunity, kde všichni všechny znají. Dvě z nás navštívily i vesnickou slavnost. Teď se ale přesunme ke škole. Žáci v našem věku navštěvují hodiny, které trvají hodinu a půl, což je důvod, proč stíhají asi tři až čtyři hodiny denně. Přestávka tu obvykle trvá půl hodiny, obědová tři čtvrtě hodiny. Také maturují o rok dříve. My jsme dokonce v některých hodinách učivu rozuměly. Obecně nám přišlo, že naše škola je více “brutální” než ta jejich. Všechno tu probírájí více interaktivní formou, na všechno mají čas. Možná to ale bylo jen tím, že jsme opravdu nerozuměly všemu, anebo že zrovna náhodou na toto období vyšlo méně teoretické učivo. Kdo ví. Někteří učitelé se nás snažili zapojovat do hodin, jednou jsme dokonce udělaly prezentaci na téma “Jak naučit předškolní dítě co nejlépe další jazyk”. Domů jsme jezdily autobusem nebo na kole. Klasické jsou tu školní autobusy. Jeden jezdí ráno a pár (asi tak tři) odpoledne. I přesto že si v Česku občas stěžujeme na malé množství autobusů, tak jich přece jen jezdí mnohem větší množství, než tady. Obecně se tu hromadná doprava moc neřeší, všichni všude jezdí autem. Během pobytu jsme měly možnost vyrazit se podívat se svými rodinami na několik míst – například do Berlína, Schwerinu, Rostocku, Neubrandenburgu, Greifswaldu a na Rujánu. Aspoň za sebe můžu říct, že jsem měla skvělou host rodinu. Prarodiče byli moc milí, nic po mně nechtěli a když zjistili, jaké jídlo mám ráda, začali ho vařit častěji. Přestože já moc neumím mluvit německy a prarodiče zase anglicky, snažili se se mnou komunikovat, jak jen to šlo. Se svojí Němkou jsem se často dívala na seriály (a nebyla jsem jediná). Také jsme tu ochutnaly několik německých tradičních jídel. Já jsem například jedla bramborovou kaši, zelí, volí oko a párek (překvapivě to bylo fakt dobré). I přesto, že by si leckdo mohl říct, že být měsíc mimo domov je přece strašně dlouho, tak ten čas utekl jako voda. A ikdyž jsme se těšily, až zase uvidíme své přátele a rodinu, taky bychom tu klidně zůstaly i déle. Bylo to tu super. Potkaly jsme spoustu skvělých lidí, poznaly, aspoň z části, cizí zemi a naučily se spoustu nového z němčiny. Myslím, že nám to tu bude chybět.

Anketa

Ptali jsme se učitelů, co bylo jejich problémem při studiu nebo zda patří ananas na pizzu? Jak asi odpověděli pedagogové naší školy? Čtěte více.

1. Co byste chtěl(a) dělat, kdybyste nebyl(a) učitelem(kou)?

- p. Bjolek:** „Elektrikář, rád pracuji rukama a elektřině trochu rozumím.“
- p. Kijonková:** „Kadeřnice nebo letuška“
- p. Raška:** „Bavilo by mě řídit autobus nebo kamion.“
- p. Gorná:** „Pracovala bych v laboratoři. Rozhodovala jsem se, zda učit matematiku, biologii nebo chemii.“
- p. Svoboda:** „Chtěl jsem hrát na housle a také mě zajímalo herectví.“
- p. Nitková:** „Chtěla bych být manželkou prezidenta, tedy první dámou.“
- p. Volf:** „Odborný historik v archivu, etnograf.“
- p. Hoffmanová:** „Vždy jsem chtěla být učitelkou.“
- p. Rymlová:** „Letuška nebo právnička.“
- p. Macurová:** „Pracovala bych v zemědělství.“
- p. Genserová:** „Vždy jsem chtěla být učitelkou.“
- p. Pavlicová:** „Vždy jsem chtěla být učitelkou. Tedy chvíli také zpěvačka, ale to jsem rychle zamítla.“

2. Čeho se bojíte?

- p. Bjolek:** „Že budu učit fyziku a nikoho to nebude zajímat.“
- p. Kijonková:** „Pavouků.“
- p. Raška:** „Mám takovou zvláštní fóbii, bojím se mravenců.“
- p. Gorná:** „Zlých lidí.“
- p. Svoboda:** „Dezinformací a aby to nemělo vliv na demokracii u nás.“
- p. Nitková:** „Mám takovou představu, že jsem zkoušená u maturity a že nic nevím.“
- p. Volf:** „Nemám rád neúspěch a bojím se o své děti.“
- p. Hoffmanová:** „Že bych někdy byla v životě někomu na obtíž.“
- p. Rymlová:** „Že do velkých prázdnin zbývá osm měsíců.“
- p. Macurová:** „Hus! V dětství mně poštípaly.“
- p. Genserová:** „Pavouků.“
- p. Pavlicová:** „Že se stane něco někomu blízkému.“

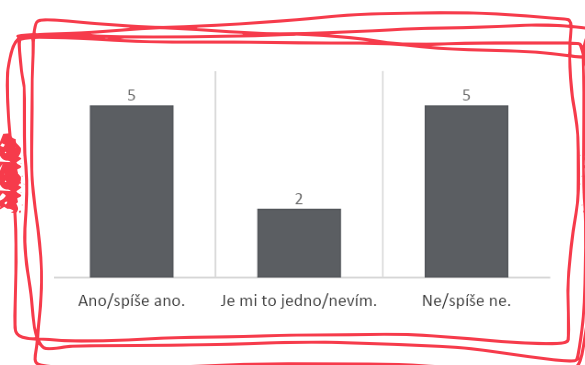

3. Co Vám dělalo při studiu problém?

- p. Bjolek:** „Zapamatovat si informace bez souvislostí.“
p. Kijonková: „Neměla jsem problémy.“
p. Raška: „Moje vlastní nepořádnost.“
p. Gorná: „Nic, byla jsem dobrá studentka.“
p. Svoboda: „Předměty na paměť, chemie a biologie.“
p. Nitková: „Mně se dařilo všechno.“
p. Volf: „Učení něčeho, co nemá smysl, matematika a přírodně-humanitní vědy.“
p. Hoffmanová: „Anatomie.“
p. Rymlová: „Nemůžu si vzpomenout.“
p. Macurová: „Chemie, proto jsem nešla do zemědělství.“
p. Genserová: „V tělocviku výmyk.“
p. Pavlicová: „Nic.“

4. Patří ananas na pizzu?

- p. Bjolek:** „Proč ne, avšak nemusí být na mé pizze.“
p. Kijonková: „Spíše ne.“
p. Raška: „Ano, rozhodně!“
p. Gorná: „Ano.“
p. Svoboda: „Je mi to celkem jedno.“
p. Nitková: „Rozhodně ne! Přece si nezkazím chuť pizzy nějakým ovocem!“
p. Volf: „Proč ne, je to sladší, mně to chutná.“
p. Hoffmanová: „Ne! Ale maso, to tam být musí!“
p. Rymlová: „Ano.“
p. Macurová: „Ne.“
p. Genserová: „Ano, patří.“
p. Pavlicová: „Ne, nepatří na pizzu.“

Jak můžete vidět, ani učitelé se nedokáží shodnout, tím pádem tato otázka zůstává nadále nezodpovězená.

ZUZANA JURSOVÁ, 1. B
VIKTORIE KRČOVÁ, 1. B
TOMÁŠ HALATA, 1. B
JAKUB VEČEŘA, 1. B

Máš rád hudbu? HipHop/RnB? Zajímá tě, co nového v poslední době vyšlo? Co se děje ve světě moderní hudby? Jestli ano, jsi tu správně.

RECENZE: CITY PARK – 58g

O co jde?

City Park, tak nese název již 3. studiové album od českého tria 58g v čele s Tomášem Kučerou, Doktorem a beatmakerem Humlou. Laťku si sami minulý rok nastavili velmi vysoko svým albem 58 tape vol.2, které je vyneslo do popředí české hip hop scény. Přinesli na českou scénu něco, co tu chybělo. A to byl drill. Popularitě 58g také pomáhá skutečnost, že rapper Tomáš Kučera je zároveň profesionální fotbalista hrající za FK Teplice.

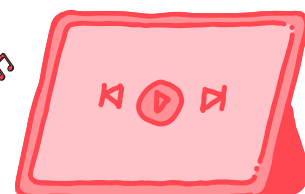
Tak jak?

Celé album začíná intrem s názvem “Všechno Sport”, které posluchače naladí na klasický zvuk drillu. Následuje asi nejvíce očekávaný track “Brandy”, kde na featu najdeme kluky z M+ – Yza a Nik Tenda. Posluchač by očekával od takové kombinace megahit, ale to se moc nestalo. Zatímco je sloka od TK podprůměrná, Yzomandiasův refrén plytký a planý, tak Nik Tendo s Doktorem předvedli pravý opak. Jejich sloky byly plné energie a “fresh flows”. Teď přeskočíme “Drillin” a “Tracky a Vlaky” a přesuneme se rovnou na track “Rewind”, kde se na featu objevila česká zpěvačka Annet X, která dala skvělý refrén i sloku. Celý track je postaven na rychlejším BPM a krásně plyne od začátku do konce. Následující track “Houston” je jeden z nejvýraznějších tracků celého alba. Perfektní beat doplněn o top sloku a flow od Doktora. Na featu je také Yzo, který sice svou práci udělal, ale že by nějak pomohl, to spíše ne. Následují “Bigman ting” a “Kalenji”, které v tracklistu ničím extra nevystupují. Další track “Všude kam dem” je naopak velice povedený, chytlavý a asi snad nejlepší na celém albu. Bohužel svou existencí moc nepřidává, jelikož vyšel před albem jako samostatný single a zvedl očekávání a laťku velmi vysoko. Album je zakončeno trackem “DJ EZ” s Issa Me Mario.

Shrnutí

City Park je celkově povedený projekt, který má ale i svoje mouchy. Mezi největší vady na kráse za mě určitě patří selekce hostů. Nejsem určitě jediný, kdo očekával např. Smacka či Gleba. Překvapením je ale posun Tomáše Kučery, který se nebojí experimentovat s hlasem a zkoušet jiné flows. Doktor je díky své konzistenci, kadenci a hlasem MVP celého projektu. Nesmím zapomenout také na Humlu, který svými beaty stále dokazuje, že je to jeden z nejlepších drill beatmakerů v Česku.

Osobně dávám projektu 7/10. Nezapomeňte, že se jedná pouze o můj subjektivní názor a nejedná se o žádné oficiální hodnocení. Máte-li jiný názor nebo se chcete o albu či čemkoliv jiném ze světa hudby pobavit, stačí mě zastavit na chodbě nebo přijít a pokecat. Budu rád za jakoukoliv zpětnou vazbu.

NOVINKY

I took the WooOOoOck to Poland

Hit omylem? I tak by se dal popsat nový singl amerického rapera Lil Yachtyho, kterému se jeden z fanoušků dostal do počítače a na internet nahrál nedokončenou nahrávku. Nejednalo se ani o hotovou věc, šlo čistě jen o freestyle a experimentování se zvukem. Jenže track na internetu absolutně vybouchl. Yachty proto samotný "Poland" oficiálně vydal a je z toho virální hit. Jedná se o 1:23 dlouhý track, kde většinu textu tvoří natažený vokál „I took the wock to Poland!“. Jestli jsi to ještě neslyšel, pusť si to a garantuji ti, že dříve nebo později půjdeš po chodbě a budeš mít plnou hlavu I TOOK THE WOOCK TO POLAAAND.

BTS v armádě

Členové populární jihokorejské popové skupiny BTS nastoupí povinnou vojenskou službu v souladu s jihokorejskými zákony. Uvedla to manažerská společnost, která BTS řídí. Její oznámení ukončilo spekulace o tom, že by členové kapely mohli s ohledem na mimořádné umělecké úspěchy dostat výjimku.

NEJNOVĚJŠÍ RELEASES

EN:

Lil Baby – It's Only Me (album)

Freddie Gibbs – Soul Sold Separately (album)

Quavo a Takeoff – Only Built for Infinity Links (album)

Denzel Curry – Melt My Eyes Deluxe Version (album) – Doporučuji!

JID – The Forever Story (album)

Ari Lennox – age/sex/location (album – RnB) – Doporučuji, skvělá zpěvačka

SoFaygo – Another One

\$NOT – SIMPLE

Red Hot Chili Peppers – Return of the Dream Canteen (album)

Tory Lanez – Sorry 4 What (album)

CZ:

58g – City Park (album)

Paulie Garand – Amonit (album)

Robin Zoot – Make Sudety Great Again (album)

Smack One – Jungle Boy

Calin – Santé

PTK – vrátit se zpátky (EP)

Ektor – To není hra

Yzomandias x Nik Tendo – Láska a Bolest

Gleb – boo

Frayar Flexking feat. Separ – ŠECKY LOVE NA HANDRY

Doporučení na playlist:

Chceš zůstat fresh a objevit něco nového? Zkus můj pravidelně aktualizovaný playlist RIGHT NOW.

Naskenuj Spotify kód zde:

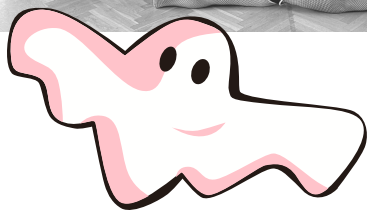
ONDŘEJ OŽANA, 6. A

Halloween report

Jako každý rok se 31. října slaví Halloween, tedy předvečer všech svatých. Tento svátek se slaví především v anglosaských zemích, ale my jsme se rozhodli ho oslavit taky na naší škole. Proto 24. října, přesně týden před Halloweenem se spousta studentů a studentek převléklo do halloweenských převleků. Po škole bylo možné potkat například mafiány, koště, piráty, čarodějnice a mnoho dalších. Díky tomu také byla vyhlášena soutěž o nejlepší třídní foto, kterou vyhrála třída 4. A. Halloween na naší škole nebyl jenom o převlecích, ale také o skvělém jídle. Svačinky si pro nás připravili studenti z celé školy a výtěžek šel na dobrou věc. Tímto bych chtěl poděkovat všem co se zapojili do oslav na naší škole a doufám, že se zapojí i v dalších akcích, které na naší škole budou. Protože jsem nikde na škole neviděl žádnou dýni, přikládám aspoň obrázek z vyřezávání u mě doma.

VOJTA BLAŽEK, 6. A

Rozloučení

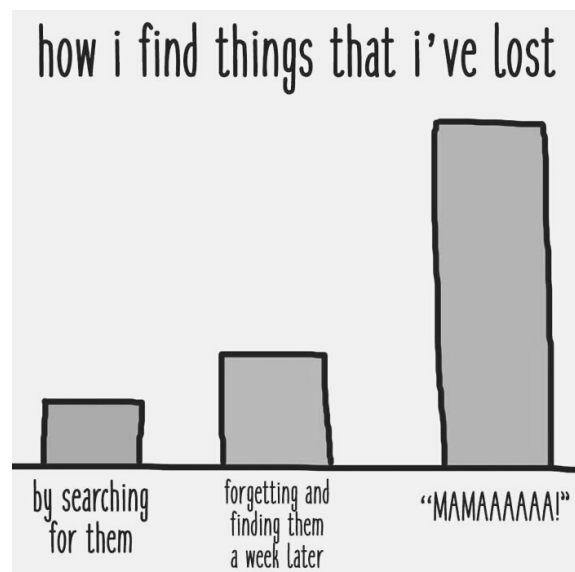
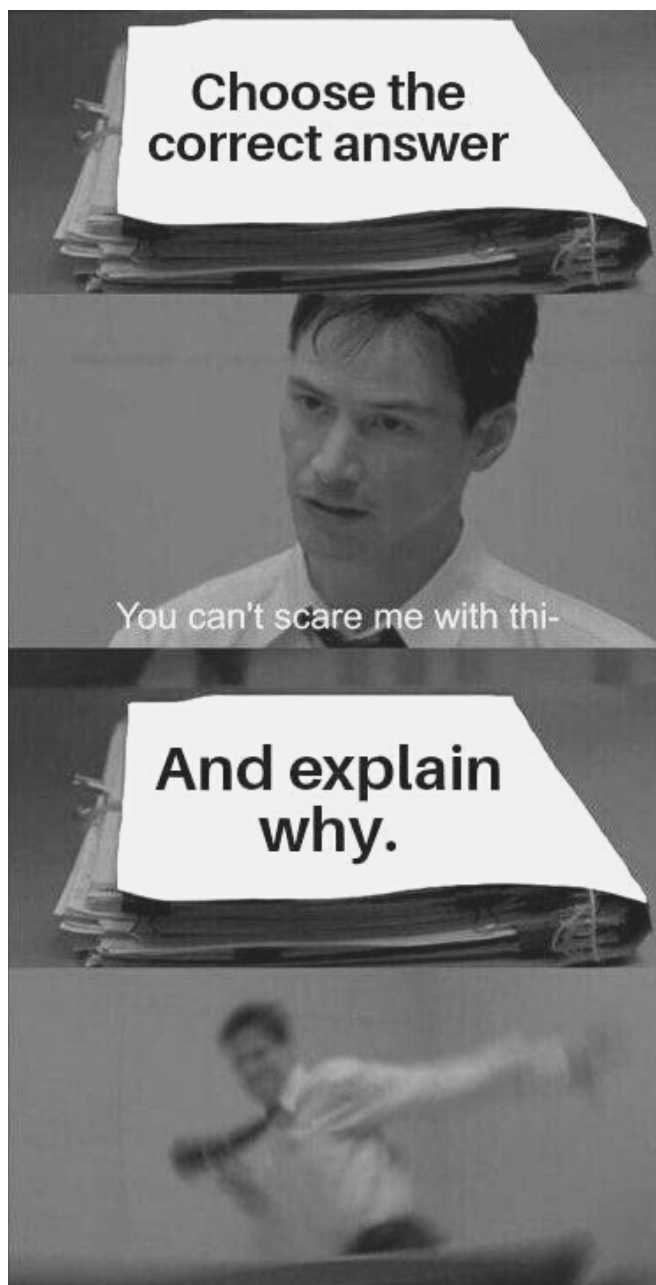
Děkuji všem studentům a učitelům za přečtení našeho listopadového vydání. Jistě jste si všimli spousty nových jmen v naší redakci, kteří se zapojili do rozvoje TGM Times. Všem těmto lidem přeji jenom to nejlepší a spoustu vydařených článků. Pokud byste měli čas a zrovna se neučili na nějakou písemku, doporučuji vám se projít po lese, protože houby stále rostou. Čekají než je někdo odkrojí a vloží do košíku. Nemusíte je jenom usušit, můžete je rovnou hodit na pánev a orestovat. Jsou potom křupavé a hodí se večer k televizi místo velmi nezdravých chipsů, neboli českých brambůrků. Kdybyste se chtěli o houbách dozvědět více, nebojte se mě zeptat, rád vám na vaše dotazy odpovím. Za celou redakci děkuji a těšíme se u dalšího čísla.

VOJTA BLAŽEK, 6. A

Piškorky

Něco pro zasmání

Šéfredaktor
Grafické zpracování
Tvůrčí tým

Kontakt
Tisk
Číslo XIV Listopad 2022

Prezentované názory nemusí vyjadřovat stanovisko redakce

Lara Macurová, Hana Opělová
Alexandra Leňková
Rozálie Kuběnová, Karolína Liďáková,
Vojta Blažek, Amálie Tikalová, Vendula
Dostálová, Viktorie Macurová, Eliška
Říhová, Ondřej Ožana, Jakub Večeřa,
Tomáš Halata, Viktorie Krčová, Zuzana
Jursová, Jakub Vaněček

tgmtimes2019@gmail.com
Gymnázium Frýdlant nad Ostravicí